

בין תורה למדינה ובין מכבים למתייוונים
ר' מ. נבון

שר המשפטים, יעקב נאמן - "צריך להחזיר עטרה ליושנה, שמשפט התורה יהיה המשפט המחייב במדינת ישראל"

יוסי שריד: הרי "משפט התורה" מחייב אותנו קודם כל להחזיר מיד את עונש המוות למדינה. בלעדיו, לא נוכל למצות בסקילה או בשריפה את הדין עם נאפוט ונאפיים ועם שוכבי משכב זכר ועם עוד רבים ורעים.

יו"ר קדימה, ציפי לבני: "הרעיון של נאמן צריך להטריד כל אזרח שאכפת לו מה יקרה במדינת ישראל מבחינת ערכיה והדמוקרטיה שלה"

גלעד קריב, מנכ"ל התנועה הרפורמית, "השלטת ההלכה על החוק הישראלי אינה עולה בקנה אחד עם עקרונות הדמוקרטיה הבסיסיים, ועם אופייה של מדינת ישראל כמדינה מתקדמת ונאורה".

ח"כ ניצן הורביץ: "זהו חזון מעורר חלחלה שיציב את ישראל בלב העולם השלישי. דבריו עומדים בניגוד מוחלט לערכי מדינת ישראל והציונות"

~ הלכה ודמוקרטיה ~

רמב"ם הלכות מלכים פרק יא הלכה א

המלך המשיח עתיד לעמוד ולהחזיר מלכות דוד ליושנה לממשלה הראשונה, ובונה המקדש ומקבץ נדחי ישראל, וחוזרין כל המשפטים בימיו כשהיו מקודם, מקריבין קרבנות, ועושין שמטין ויובלות ככל מצותה האמורה בתורה, וכל מי שאינו מאמין בו, או מי שאינו מתכה לביאתו, לא בשאר נביאים בלבד הוא כופר, אלא בתורה ובמשה רבינו ...

ר' קוק - שו"ת משפט כהן (עניני א"י) סימן קמז

...בזמן שאין מלך, כיון שמשפטי המלוכה הם ג"כ מה שנוגע למצב הכללי של האומה, חוזרים אלה הזכיות של המשפטים ליד האומה בכללה. וביחוד נראה שגם כל שופט שקם בישראל דין מלך יש לו, לענין כמה משפטי המלוכה, וביחוד למה שנוגע להנהגת הכלל.... מה שנוגע להנהגת הכלל, כל שמנהיג את האומה דן הוא במשפטי המלוכה, שהם כלל צרכי האומה הדרושים לשעתם ולמעמד העולם.

~ ערכים לדמוקרטיה ~

John Quincy Adams (1st VP, 2nd President, USA)

"The law given from Sinai was civil and municipal as well as a moral and religious code, its laws are essential to the existence of men in society, and most which have been enacted by every nation which aver professed any code of laws."

"Vain indeed would be the search among the writings of profane antiquity [secular history] .. to find so broad, so complete and so solid a basis for morality as this Decalogue [the Ten Commandments] lays down."

~ עונש מוות ~

שו"ת אגרות משה חושן משפט ח"ב סימן ח

... לא אפשר לדון דיני נפשות אלא כשביהמ"ק = כשבית המקדש = היה קיים וישבו סנהדרין של ע"א ... וכל זה הוא כשלא הופקר איסור הרציחה אלא שבשביל איזה תאוה גדולה או איזה מריבה על טענת ממון וכבוד עשה זה, אבל מי שהורג נפשות מחמת שהופקר אצלו איסור הרציחה והוא אכזרי ביותר, וכן כשנתרבו רוצחים ועושי רשעה היו דנין למיגדר מלתא למנוע מעשה רציחה שהוא הצלת המדינה.

מכות א

... רבי טרפון ורבי עקיבא אומרים אילו היינו בסנהדרין לא נהרג אדם מעולם רבן שמעון בן גמליאל אומר אף הן מרבין שופכי דמים בישראל:

~ ציונות ~

תוספתא מסכת עבודה זרה (צוקרמאנדל) פרק ד הלכה ג

ישרה אדם בארץ ישר' ואפילו בעיר שרובה גויים ולא בחוצה לארץ ואפילו בעיר שכולה ישר' מלמד שישבת ארץ ישר' שקולה כנגד כל מצות שבתורה ... :

~ מתקדמת ונאורה ~

Friedrich Nietzsche

Wherever the Jews have attained to influence, they have taught to analyze more subtly, to argue more acutely, to write more clearly and purely: it has always been their problem to bring people to 'raison.'

שו"ת צ"ץ אליעזר חלק יב סימן לג

מסירות נפשם הקדושה של דור החשמונאים שלא תשתכח תורה מישראל הביאו לידי הדלקת אור תורת סיני בחצרות בית ישראל ביתר שאת וביתר עוז, ... וי"ל שזהו גם הכו"י שאומרים בעל הנסים: על הנסים וכו' ועל המלחמות וכו' שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה, ושואלים שיוצא כאילו מודים גם על עצם המלחמות שקרו, ומה פירושה של הודיה שכזאת ואין לומר שהמכוון על התשועה מהמלחמות, דעל זה הרי מודים בנפרד באמירת "ועל התשועות". אלא המכוון בזה הוא שנותנים גם הודיה מיוחדת על שהמלחמות נגד תוה"ק מהיונים והמתיונים גם יחד קרו לאבותינו הק' שחיו בימים ההם, באותו הזמן ובאותו הדור ששרו בתוכם קדושי עליון כהחשמונאים שידעו להתקומם וללחום נגדם בחרף נפש כזאת שאין לתארו במלים, ... עלינו להאחז בדרכם דרך הקודש של דור החשמונאים להלחם בחוזק ועוז על קדושת יחודו של עמנו הכללי והפרטי גם יחד ולהשיב מלחמה שעה נגד כל הקמים מבית ומחוץ (יונים - ומתיונים) לקעקע את חומת הטהרה בישראל, לקיים את "האל תטוש תורת אמך" כפשוטו וכמדרשו, ...

תפילת "על הנסים" להנוכה

... בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם מחוקי רצונך...

דברים פרק ז פסוק ט

רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך:

רמב"ן דברים פרק ז פסוק ט

רק השמר לך וגוי פן תשכח את הדברים - ... הכתוב הזה לפי דעתי מצות לא תעשה, הזהיר בה מאד, כי כאשר אמר שזהו בכל המצות ונשמור החוקים והמשפטים לעשותם, חזר ואמר רק אנן מזהירך מאד להשמר ולשמור עצמך מאד מאד לזכור מאין באו אליך המצות, שלא תשכח מעמד הר סיני מכל הדברים אשר ראו שם עיניך הקולות והלפידים את כבודו ואת גדלו ודבריו אשר שמעת שם מתוך האש, ותודיע כל הדברים אשר ראו עיניך במעמד הנכבד ההוא לבניך ולבני בניך עד עולם. ופירש הטעם כי השם עשה המעמד ההוא כדי שתלמדו ליראה אותו כל הימים ואת בניכם תלמדו לדורות עולם, אם כן עשו אתם ככה ואל תשכחו אותו: והנה קודם שיזכיר הדברות שנאמרו שם, הזהיר במצות לא תעשה שלא תשכח דבר מן המעמד ההוא ולא נסירה מלבנו לעולם, וצוה במצות עשה שנודיע בו לכל זרענו מדור לדור כל מה שהיה שם בראיה ובשמיעה.

הגדה של פסח

אילו קירבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה - דיינו.

R. Lichtenstein

But the Greeks and Hellenists understood that ... their efforts needed to be directed not only against the arena of the beit midrash (תורתך), on the level of pure learning and knowledge, but also towards an attempt to "remove the issues from their hearts," to wean Israel away from "the laws of Your will" (חוקי רצונך) - not just in terms of their understanding and knowledge of the substance, but also in terms of their connection to it. At the time, Knesset Yisrael knew how to stand their ground and fight for the essence of their very lives. They kept in mind the command with which they had been entrusted: "Guard yourself and guard your soul well lest you forget the things which your eyes have seen and lest they be removed from your hearts all the days of your lives." Knesset Yisrael knew to fight not only for the knowledge but also for the existential connection. ...

משנה מסכת אבות פרק ג משנה ח

רבי דוסתאי ברבי ינאי משום רבי מאיר אומר: כל השוכח דבר אחד ממשנתו מעלה עליו הכתוב כאילו מתחייב בנפשו שנאמר (דברים ד') "רק השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך", יכול אפילו תקפה עליו משנתו [ז"א: בל כרחו]? תלמוד לומר (שם) "ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך" הא אינו מתחייב בנפשו עד שישב ויסירם מלבו:

תוספות יום טוב מסכת אבות פרק ג משנה ח

עד שישב ויסירם מלבו - כלומר שישב ויפנה לבו לבטלה ובוזה יסירם מלבו ואע"פ שאינו מתכוין שע"י כך יסורו מלבו. דהא לא כתיב פן תסירם אלא פן יסורו. ומאליהם משמע.

ישעיהו מב:ו

אני יק"ק קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך ואתננך לברית עם לאור גוים: